

Ре:цензії

05.02.2013|07:30|Ольга Деркачова

П'ятдесят відтінків ідеального чоловіка

Джеймс Е. Л. П'ятдесят відтінків. – К.: KM Publishing, 2013. – 480 с.

Англійський оригінал цієї книги я побачила улітку на болгарському курорті. Біля басейну нашого готелю його поголовно читали європейські бабусі. З обкладинки з краваткою чомусь вирішила, що то якийсь детектив, як виявилось згодом – не зовсім. І мені стало страшно за тих бабусь, які виховують європейських дітей.

Тільки-но взяла книгу до рук - і одразу претензії до нашого видавництва та перекладача. Найперше псевдонім авторки, у миру відомої як Еріка Леонард. В оригіналі немає крапок між ініціалами. Звідки вони взялися у нашому перекладі? І друге – назва твору. Якщо перекласти її з англійської, то мало би бути «П'ятдесят відтінків сірого». Питаю: куди діли сірий??? То насправду, дуже важливо, адже ім'я головного героя – Грей, тобто сірий. Відповідно в англійському заголовку закодовано ідею твору. Авторка починає гратися зі своїм героєм вже починаючи із назви, і ця гра плавно перетікає на сторінки роману. Може, і дрібничка, але...

Тепер про сам роман. Тут у мене претензії до автора: де логічне завершення? Бо якщо я витратила на книжку 60 гривень і кілька годин часу на читання 500 сторінок, то заслуговую бодай на якесь логічне завершення того всього. Розумію, що то маркетинговий хід, аби я далі захотіла купувати другу і третю книгу. Але мені не хочеться, бо ж нема гарантії, що у третій книзі я знайду завершення тому всьому (кажуть, що авторка пише четверту книгу з серії «П'ятдесяти відтінків»).

Дія роману розгортається навколо стосунків випускниці університету Анастасії Стіл та мільйонера Кристіана Грея. Все ідеально правильно: розумна, красива, цнотлива дівчина і багатий, сильний чоловік без шкідливих звичок. Звичайний любовний роман. От тільки... Грей має один недолік: він прихильник BDSM, при чому собі відводить роль домінанта. Далі роман розвивається за наступним сценарієм: всі хочуть, всі отримують і всі мучаться від того, що отримують. Бідна цнотлива героїня прагне щирого кохання із зітханнями та сердечками, не отримує цього і страждає. Багатий надзвичайно вродливий герой хоче шмагати і катувати свою кохану і теж страждає. Тобто страждають обидвоє і обидвоє отримують від того насолоду. А у перервах між стражданнями обговорюють садо-

мазохістичний контракт, у якому розписано, що і кому можна. І знову страждають від того контракту.

Шалена пристрасть, солодкий біль, купа оргазмів і каяття, каяття, каяття – це якщо коротко про зміст.

Загалом, щодо сексуальних ролей, не усе так просто. Я б назвала Кристіана вдаваним домінантом, а Анастасію домінантом прихованим. Звідси – конфлікт інтересів, який не рятує глибоке і щире почуття та гармонія у сексі.

Головна героїня намагається відшукати причину Кристіянової девіантної поведінки, але так і не знаходить відповіді на свої питання. Тому йде, благородно повернувши усе подароване ним. Розрив стосунків дуже несподіваний: героїні після стеків, вагінальних кульок та плітки раптом не сподобалося шмагання ременем. Вона, зболена, розуміє, що у цих стосунків немає майбутнього. Знову всі плачуть і страждають. Анастасія чомусь раптом усвідомлює, що покора не для неї, хоча раніше її все влаштовувало. Ось що можуть накоїти кілька ударів паском! Мабуть, проблема у тому, що героїні подобаються такі ігри, але свідомість і здоровий глузд бунтують, і вона, спустошена і сплакана «поринає у своє горе».

Трилогія «П'ятдесят відтінків» названа книжками, що загострюють почуття. Чиї? І як? У мене загострилося почуття страху. За наших домогосподарок. Десь читала, що «П'ятдесят відтінків» називають порно для домогосподарок. Мабуть, тому, що попри натяки на садомазо авторка намагалася показати сучасне (?) романтичне кохання і сучасного чоловіка-героя, також дає цінні поради, чим можна зайнятися, аби урізноманітнити своє статеве життя.

Щиро вірю, що чоловіки не читатимуть цього роману, бо шкода мені їх. Може розвинутих купа комплексів щодо своєї несплато- та несексспроможності і щодо нашої, жіночої, ненаситності.

Отже, який же він, ідеальний герой, на думку Е. Л. Джеймс? Багатий. Ні, дуже-дуже багатий. Вміє керувати людьми. Вміє керувати машинами та всілякими літальними пристроями. Займається спортом. Не палить. Красиве обличчя Досконале тіло. Зі смаком вдягається. Здоровий. Знає, як зробити жінці приємність. Секс-гігант у ліжку. За жорсткістю ховається м'якість. Романтичний місцями. Любить сім'ю. І ще – найголовніше! Він дбає про контрацепцію (практично всі статеві акти супроводжувалися коментарями авторки про шурхіт фольги презерватива). Власне, багатство і сексуальна активність є домінантами у характеристиці героя.

Розповідь у творі ведеться від імені Анастасії, тому у книзі багато її роздумів, метань та серцебиття. Що ж думає Кристіан, чому він так боїться ніжності та дотиків – залишається у тіні, десь поміж п'ятдесятюма відтінками його пекла.

Ось такий він, сучасний любовний роман, символом кохання в якому стає срібна краватка, якою зв'язували героїню. Цікаво, що ж буде наступним в еволюції цього жанру?